

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 519/21
22.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Булајић, председника већа, Станиславе Митровић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА, ... бр. ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат из Смедерева, Омладинска бр. 2, против туженог ББ из ..., ... бр. ..., ради развода брака, поверавања деце и издржавања, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву П2 бр. 410/20 од 26.3.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.9.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог ББ из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П2 бр. 410/20 од 26.3.2021. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П2 бр. 410/20 од 26.3.2021. године, ставом првим изреке, разведен је брак парничних странака закључен у Смедереву 1.11.1997. године заведен под текућим бројем ... за 1997. годину у матичној књизи венчаних ... применом члана 41 Породичног закона. Ставом другим изреке малолетно детете странака ВВ, рођена ... године у ...у поверена је на самостално вршење родитељског права – мајци тужилци на чијој адреси пребивалишта у ..., Улица ... бр. ..., се одређује и пребивалиште малолетног детета. Ставом трећим изреке одређено је одржавање личног контакта између оца – туженог и детета – малолетне ВВ на тај начин што ће дете боравити код оца сваког викенда у периоду од петка у 20.00 часова до недеље у 20.00 часова, с тим што ће дете на адресу оца, ..., ул. ... бр. ..., одвозити мајка – тужилца и потом враћати дете својој кући, а одређује се да ће дете проводити код туженог – оца и сваки други дочек Нове године, православни Божић 07. јануара, православни Ускрс, Први мај, Дан примирја 11. новембар наизменично, а такође ће дете у домаћинству свог оца проводити дан његове крсне славе 21. новембра сваке године, половину сваког летњег распуста током јула месеца и прву половину сваког зимског распуста, све док за то постоје законски услови или док се таква одлука не измени. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужилци на име доприноса у издржавању малолетне ВВ, сваког

месеца од 1. до 5. дана у месецу плаћа 8.000,00 динара и то почев од дана доношења ове одлуке, па док за то постоје законски услови, или док се таква одлука не измени. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у ставу другом, трећем и четвртом изреке, из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама) који се примењује на основу одредбе члана 202 Породичног закона (“Службени гласник РС” бр. 18/2005 са каснијим изменама и допунама) апелациони суд је нашао да жалба туженог није основана.

У проведеном поступку није учињена ниједна битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити било која друга битна повреда одредаба парничног поступка која је могла бити од утицаја на правилност и законитост побијане одлуке. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези члана 7 ЗПП на коју је тужени указао у жалби, обзиром да је поступак пред судом спроведен у складу са одредбама чланова 201-207 Породичног закона. При том, тужба је поднета са привременом мером која је одређена у току поступка решењем тог суда од 2.9.2020. године и мал. ВВ поверена на самостално вршење родитељског права тужиљи – мајци до правноснажног окончања овога спора и одређени њени контакти са оцем-туженим. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези члана 192 ЗПП на коју је тужени указао у жалби, обзиром да тужба садржи све што је прописано наведеним чланом да би се по њој могло поступати.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су закључиле брак дана ... године. У браку је рођена мал. ВВ године као и син ГГ, који је пунолетан (студент). Парничне странке су живе у породичној кући оца туженог а од 16.7.2020. године не живе заједно, већ је тужиља прешла у породичну кућу свог оца у којој сада живи и малолетна ВВ. По мишљењу Центра за социјални рад ... од 1.9.2020. године у најбољем интересу малолетне ВВ је да се самостално вршење родитељског права повери тужиљи, имајући у виду календарски узраст детета, улазак у пубертет, процену Центра да мал. ВВ жели да буде поверена мајци али да не жели да се изјасни како не би повредила оца, а да је у односу на контактирање са оцем у најбољем интересу да се реализује по њеној жељи у складу са њеним обавезама. Саслушана пред судом мал. ВВ изјавила је да је сагласна са наводима из извештаја Центра за социјални рад и предлогом да буде поверена мајци на самостално вршење родитељског права, и изјаснила се о начину одржавања личног контакта са оцем.

С обзиром на изведене доказе а посебно мишљење стручног тима Центра за социјални рад који сматра да је у најбољем интересу малолетне ћерке, имајући у виду њен узраст и развојне потребе, досадашње ангажовање родитеља у обезбеђивању њених потреба, емоционалну блискост коју успостављају са дететом као и партиципацију мал.ћерке у поступку која се и сама изјаснила на идентичан начин, првостепени суд је нашао да је у најбољем интересу малолетног детета да се повери на самостално вршење родитељског права и у смислу члана 65 и 77 став 3 Породичног

закона и малолетну ћерку странака поверио на самостално вршење родитељског права тужиљи – мајци детета. У складу са чланом 61 Породичног закона а полазећи од мишљења стручног тима Центра за социјални рад суд је одредио да тужени одржава личне контакте са малолетном ћерком по моделу а по предлогу Центра за социјални рад као и жељи мал. ВВ чија жеља је сагласна са мишљењем Центра за социјални рад сходно члану 61 Породичног закона.

Када је реч о обавези законског издржавања првостепени суд је исту утврдио имајући у виду потребе малолетне ћерке, њен календарски узраст као и могућности туженог-чињеницу да је запослен и остварује редовне месечне приходе око 40.000,00 динара, да је здрав и радно способан, те да има капацитете и да се додатно радно ангажује ако за то буде било потребе, као и да је мајка-тужиља која је дужна да својим радом допринесе издржавању малолетног детета остварује 65.000,00 динара месечно и има ванредне приходе око 4.000,00 динара месечно, па је применом члана 160 Породичног закона донео одлуку о издржавању мал. ВВ.

По оцени апелационог суда, правилно је поступио првостепени суд када је ставом другим изреке побијане пресуде одлучио да се мал. ВВ повери тужиљи на самостално вршење родитељског права и да ће њено пребивалиште бити на адреси пребивалишта тужиље, с обзиром да је то у њеном најбољем интересу, имајући у виду мишљење органа старатељства као и изјашњење мал.детета да жели да се повери мајци на самостално вршење родитељског права. Такође правилно је поступио првостепени суд када је уредио одржавање личних односа тужиоца и мал. ВВ сагласно мишљењу Центра за социјални рад као и жељи мал. ВВ када је донео одлуку као у ставу трећем изреке побијане пресуде. Правилна је и одлука првостепеног суда у ставу четвртом изреке побијане пресуде када је обавезао туженог да доприноси издржавању своје малолетне ћерке месечним износом од 8.000,00 динара водећи рачуна о потребама мал.детета и могућностима оба родитеља.

Неосновано се наводима у жалби туженог указује да је побијана пресуда заснована на битној повреди одредбе парничног оступка из члана 374 став 1 у вези члана 8 ЗПП а на тај начин и на погрешно утврђено чињенично стање, тврдњом да је првостепени суд пропустио, у ситуацији када по мишљењу Јадранке Лалић, дечијег психолога, саслушане на рочишту одржаном 26.3.2021. године која је навела да је код мал. ВВ присутна жеља да оствари једнако добре односе са оба родитеља, те да је њена жеља у складу са тим да што је више могуће у једнакој мери време проводи са оба родитеља, као и да у мишљењу Центра за социјални рад стоји да они процењују да ако дете не жели да се изјасни коме да буде поверено, да не би повредило оца, буде поверено мајци на самостално вршење родитељског права, те да му мењају средину јер га одвајају од рођеног брата.

Првостепени суд је, руководећи се најбољим интересом малолетног детета сходно члану 6 Породичног закона, закључак да малолетно дете треба да буде поверено мајци-тужиљи на самостално вршење родитељског права извео на основу оцене свих доказа у смислу члана 8 ЗПП, па између осталог и налаза и стручног мишљења органа старатељства од 1.9.2020. године датог на основу информативно-дијагностичког интервјуа са родитељима и њиховим малолетним дететом, опсервираних социоекономских услова и интерперсоналних односа у продици оба родитеља као и

малолетног детета и старијег брата, сагледавања реализованих личних контаката малолетног детета са мајком и оцем али и старијим братом и актуелне процене релевантних околности бриге, неге и старања у најбољем интересу будућег живота малолетне ВВ. На основу наведеног је стекао утисак да малолетно дете, имајући у виду пол, календарски узраст детета, улазак у пубертет, оптерећеност детета обавезама око болесног брата који живи у истом домаћинству и коначно њихову процену да мал.Андриана жели да буде поверена мајци али не жели да се изјасни како не би повредила оца, дали процену да је у њеном интересу да буде поверена мајци на самостално вршење родитељског права.

Без утицаја на другачију одлуку је и навод жалбе да на основу изведених доказа није правилно цењен најбољи интерес мал.детета указујући на отежано одлажење и повратак из школе, да је дете у новој средини без родбине (осим мајке и њеног оца) и без друштва у ближој околини, имајући у виду да је најбољи интерес малолетног детета да живи са мајком која живи у породичној кући свог оца цењен не само са аспекта на који се указује у жалби већ и чињенице да малолетно дете похађа Основану школу "...", као и свих напред наведених околности.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, због чега, иако цењени нису посебно образлагани у смислу овлашћења другостепеног суда из члана 396 ЗПП.

Имајући у виду све наведено одлучено је као у изреци пресуде на основу одредбе члана 390 ЗПП у вези члана 202 Породичног закона.

Председник већа-судија
Зорица Булајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић